

Sygn. akt: I C 1039/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy Katowice - Zachód w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jarosław Gwizdak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Irmina Hawliczek

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2015 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o odszkodowanie

1. oddala powództwo,
2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 1039/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 5 maja 2015 roku

Pozwem datowanym na 20 grudnia 2012 roku powódka M. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 17 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od daty uprawomocnienia się wyroku, tytułem zadośćuczynienia. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od strony pozwanej na jej rzecz kosztów postępowania procesowego.

Uzasadniając swoje żądanie strona powodowa wskazała, iż w dniu 17 maja 2009 roku doszło do wypadku. W wyniku braku mat antypoślizgowych na turnusie rehabilitacyjnym powódka poślizgnęła się i upadła, co spowodowało u niej wiele następstw.

Zdarzenie to było już przedmiotem postępowania sądowego (sygn. akt w I C 1333/09/6/z, Sąd Rejonowy Katowice-Zachód w Katowicach) i zostało prawomocnie zakończone. Wykazano 5% uszczerbek na zdrowiu powódki, na podstawie opinii biegłych z zakresu neurologii i chirurgii. W przywołanej sprawie powołana została także biegła z zakresu okulistyki, jednakże następstwa związane z rozwarstwieniem siatkówki obu oczu, w związku z którym powódka domaga się przedmiotowego zadośćuczynienia, nie mogły być rozpoznane, ze względu na to, iż schorzenie

ujawniło się już po dacie uprawomocnienia wyroku, tj. w czerwcu 2012 roku, o czym świadczyć ma załączona do pozwu dokumentacja medyczna.

Powódka podnosi, że w chwili obecnej konieczne jest zastosowanie zabiegu operacyjnego, gdyż grozi jej całkowita utrata wzroku. Zabieg ten ze względu na wiek powódki wiąże się dla niej z negatywnymi skutkami natury medycznej i psychicznej.

Powołując się na treść art. 445 Kodeksu cywilnego powódka podnosi, że na wysokość żądanego przez nią zadośćuczynienia wpływ musi mieć jej wiek, rodzaj doznanych obrażeń, nasilenie i czas trwania cierpień. Zdaniem powódki zdrowie jest dobrem szczególnie cennym, stąd kwota 17 000 zł jest stosowna do wynagrodzenia jej krzywd.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o odrzucenie pozwu na podstawie art. 1991 § 1 pkt 2 Kodeksu cywilnego, ewentualnie oddalenie powództwa w całości. Ponadto strona pozwana wniosła także o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania sądowego według norm przypisanych oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów akt sprawy sygn. I C 1333/09 ze szczególnym uwzględnieniem opinii biegłej z zakresu okulistyki.

Pozwany zakwestionował powództwo tak co do zasady jaki i wysokości kwoty zgłoszonych roszczeń odszkodowawczych.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana wskazała, że w następstwie wypadku z dnia 17 maja 2009 roku powódka nie doznała urazu narządu wzroku i w przywołanym powyżej postępowaniu roszczenia z tym związane były zgłaszane i stały się już przedmiotem rozpoznania Sądu. Pozwany podniósł także fakt, iż Sąd Okręgowy w swoim rozstrzygnięciu stwierdził jednoznacznie, że na wymiar przyznanego zadośćuczynienia nie miały wpływu urazy z zakresu okulistyki, gdyż powołany w toku sprawy biegły wykluczył możliwość ich powstania w związku z analizowanym zdarzeniem. Także w dalszej części opinii biegłej znaleźć można stwierdzenie, że rokowania zdrowotne dla powódki w zakresie narządów wzroku są dobre ponieważ uraz głowy nie spowodował u powódki żadnych zmian w tym zakresie. Kolejnym zarzutem podnoszonym przez pozwanego, jest to, iż powódka nie wykazała dotychczas, aby zaistniały nowe okoliczności nieznanne do tej pory ani stronom ani organom rozstrzygającym. Pozwany kwestionuje także treść przedstawionej przez powódkę dokumentacji medycznej, gdyż nie rozstrzyga ona w sposób jednoznaczny kwestii następstw wypadku jakiemu powódka uległa 17 maja 2009 roku.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

Bezsporne pomiędzy stronami jest to, że powódka przebywała na płatnym turnusie rehabilitacyjnym dla osób niepełnosprawnych w Kompleksie Wypoczynkowo- Rehabilitacyjnym (...) w Z..

Nie budzi wątpliwości również fakt poślizgnięcia się i upadku na plecy w trakcie przebywania w ośrodku.

Bezsporne pozostaje także między stronami także to, że toczyło się pomiędzy nimi postępowanie, którego przedmiotem było zadośćuczynienie za krzywdę jakiej powódka doznała w wyniku wzmiankowanego upadku.

Sporna natomiast pozostaje kwestia dotycząca czy rozwarstwienia siatkówek obu oczu pozostaje w związku przyczynowo skutkowym ze zdarzeniem z dnia 17 maja 2009 roku.

W lipcu 2010 roku okulista stwierdził u powódki kwrotoczek przy tarczy nerwu wzrokowego oka lewego i skierował pacjentkę do dalszej diagnostyki. W trakcie badań rozpoznano obwodowe rozwarstwienie w kwadratach skroniowo- dolnych siatkówek dolnych obu oczu (dowód: dokumentacja medyczna powódki k: 7- 22; 126-160).

W toku postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego okulisty na okoliczność ustalenia związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem z dnia 17 maja 2009 roku a rozwarstwieniem siatkówki obu oczu powódki. Pierwotna opinia z dnia 22 lutego 2014 roku, sporządzona przez biegłą Sądu Okręgowego w Katowicach M. P. (dowód:

opinia biegłej k: 105-107) uzupełniona została kolejną opinią z dnia 25 sierpnia 2014 roku sporządzoną przez Instytut Kliniki (...) w K. (dowód: opinia Instytutu: k: 177- 178).

Biegli jednoznacznie stwierdzili, że brak jest związku przyczynowego pomiędzy wzmiankowanym powyżej zdarzeniem a schorzeniem na które cierpi powódka. Biegli uznali, iż stan chorobowy związany jest z naturalnymi procesami zmian degeneracyjnych obwodu siatkówki.

Stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie powyżej wskazanych dowodów z dokumentów, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Opinię instytutu dał Sąd w pełni wiarę, jako wszechstronnej, spójnej merytorycznie i podtrzymanej w opinii ustnej.

Sąd zważył, co następuje:

Sporna jest kwestia dotycząca czy rozwarstwienia siatkówek obu oczu pozostaje w związku przyczynowo skutkowym ze zdarzeniem z dnia 17 maja 2009 roku.

Przepis art. 445 Kodeksu cywilnego, jako podstawa przedmiotowego roszczenia, zawiera szczególne reguły określające możliwość żądania zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę doznaną wskutek uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia, pozbawienia wolności lub skłonienia za pomocą podstępów, gwałtu lub nadużycia stosunku zależności do poddania się czynowi nierządному. Znajduje on zastosowanie do szkody na osobie, której poszkodowany żąda naprawienia na podstawie reguł odpowiedzialności deliktowej. Do wystąpienia odpowiedzialności deliktowej konieczne jest kumulatywne wystąpienie następujących przesłanek: zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, oraz szkoda i związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą.

Przy ustalaniu odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych znajdują zastosowanie przepisy ogólne dotyczące związku przyczynowego, szkody i sposobów jej naprawienia (art. 361–363 Kodeksu cywilnego). Jednak zważywszy na specyfikę deliktów, ustawodawca musiał wskazać reguły przypisania indywidualnie określonym podmiotom obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym, a więc sposób ustalenia dłużnika. Ponadto, przepisy art. 415 i n. Kodeksu cywilnego zawierają pewne szczególne regulacje dotyczące treści zobowiązania, jak na przykład dla obowiązku naprawienia szkody na osobie czy przedawnienia roszczeń.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że nie wystąpiła bowiem przesłanka konieczna do przypisania odpowiedzialności deliktowej, jaką jest związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem a szkodą. W doktrynie i orzecznictwie znajduje aprobatę stanowisko, że dla stwierdzenia w określonym stanie faktycznym adekwatnego związku przyczynowego należy: 1) ustalić, czy zdarzenie stanowi warunek konieczny wystąpienia szkody (test *conditio sine qua non*); 2) ustalić, czy szkoda jest normalnym następstwem tego zdarzenia (selekcja następstw). Sporządzone w toku sprawy opinie biegłych jednoznacznie wskazują, że schorzenie na jakie cierpi powódka nie stanowi następstwa wynikłego w związku ze zdarzeniem z dnia 17 maja 2009 roku.

W związku z powyższym brak jest podstaw do przypisania odpowiedzialności deliktowej stronie pozwanej.

Powództwo jest bezzasadne i podlega oddaleniu.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powódka jako strona, która przegrała sprawę obowiązana jest zwrócić stronie pozwanej uzasadnione koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2 400 zł (Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. W sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielanej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.